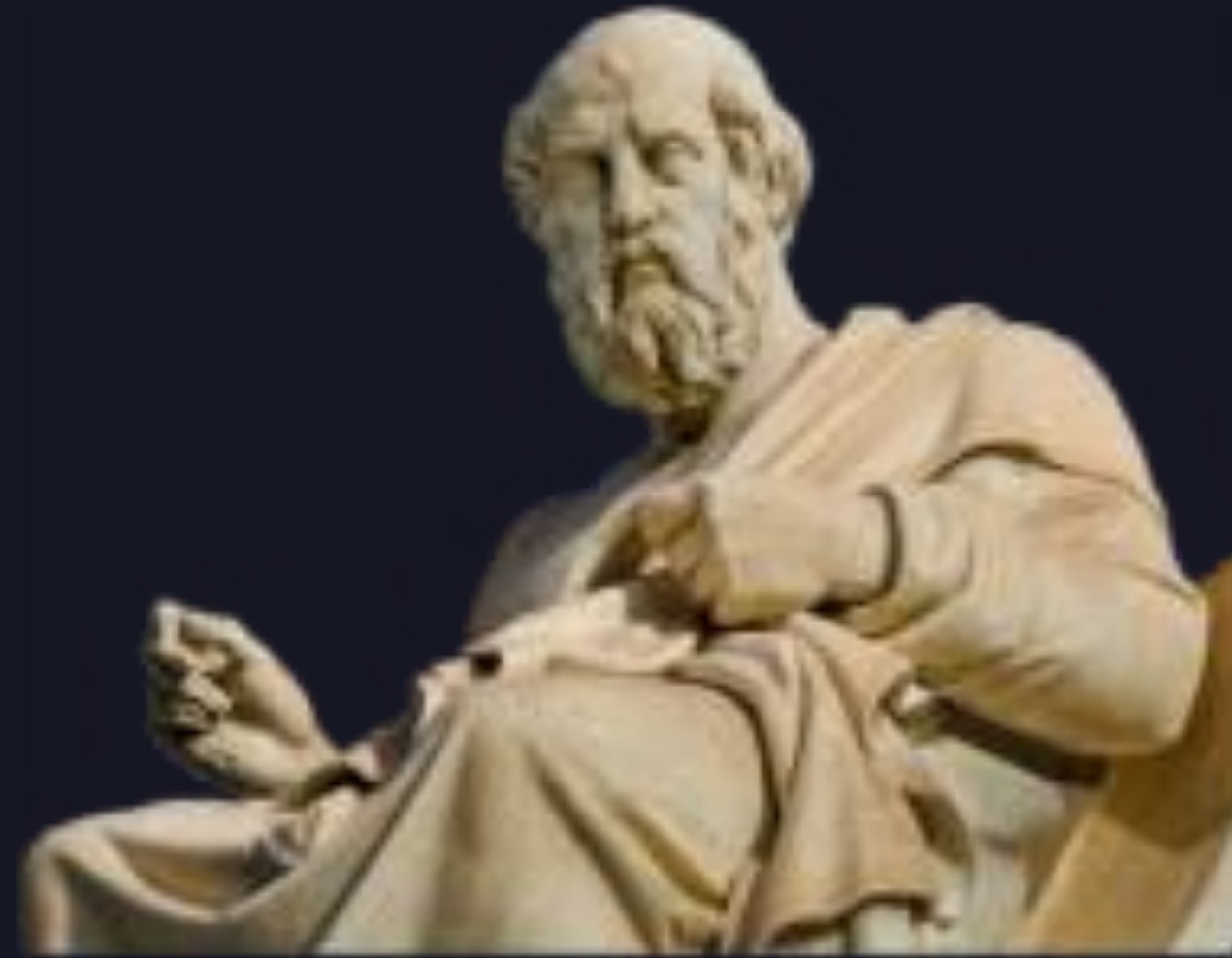

Тема: Історія Платона

Давньогрецький філософ, класик
філософської традиції

Презентація студентки 2 курсу ФТМ
Федотової Юліани

Біографія

Платон народився в Афінах в 428-427 рр. до н. е. Його справжнє ім'я — Аристокл. Саме слово Платон означає «широкоплечий», цей псевдонім йому в юнацтві дав учитель боротьби Аристон з Аргоса за його міцну будову тіла. Він був сином Аристона, нащадка царя Кодра, і Периктіони, предком якої був великий законодавець Солон. Грамоті він навчався в Діонісія, про якого згадує в своєму творі «Суперники». Відомо також, що він навчався боротьбі, живопису, а крім того складав дифірамби, пісні й трагедії. Пізніше схильність до поезії виявилась в художньо обробленій формі його діалогів. Оскільки він був обдарований розумово й фізично, то отримав чудову освіту, наслідком якої було його близьке знайомство з філософськими теоріями того часу.

В 20 років Платон зустрів Сократа й залишався з ним до самої смерті свого вчителя — всього 8 років. Згідно з аттичною легендою, у ніч перед зустріччю з Платоном Сократ бачив уві сні лебедя в себе на грудях, який високо злетів із дзвінким співом, і після знайомства з Платоном Сократ неначе вигукнув: «*Ось мій лебідь!*». Цікаво, що в міфології античності лебідь — птах Аполлона, а сучасники порівнювали Платона з Аполлоном як богом гармонії.

Як згадує сам Платон у Сьомому листі, ще молодим він готувався до активної участі в політичному житті свого міста. Несправедливий осуд Сократа викликав у Платона розчарування в політиці Афін і став поворотним моментом в його житті.

Три періоди його творчості

Перший

Починається після смерті Сократа. Він створює перші діалоги і трактат «Апологія Сократа».

Другий

період збігається з першою подорожжю в Італію. Він відходить від власне сократичного «етичного ідеалізму» і закладає основи об'єктивного ідеалізму.

Третій

Початок третього періода вважають діалог «Парменид». Він переоцінює своє колишнє розуміння ідеї, раціоналізує його, додаючи йому характер спільності.

Основне питання філософії

Основне питання філософії він вирішує однозначно – ідеалістично. Матеріальний світ, що нас оточує і який ми пізнаємо своїми почуттями, є лише «тіню» і зроблений від світу ідей, тобто матеріальний світ вторинний. Усі явища і предмети матеріального світу минущі, виникають, гинуть і змінюються (і тому не можуть бути справді сущими), ідеї є незмінними, нерухомими і вічними. За ці властивості Платон визнає їх справжнім, дійсним буттям і зводить у ранг єдиного предмета справжнього щирого пізнання.

Душа

По Платонові душа – безтелесна, безсмертна, вона не виникає одночасно з тілом, але існує вічно. Тіло підкоряється їй. Складається вона з трьох ієрархічно упорядкованих частин:

Розум

Воля і
шляхетні
бажання

Потяг і
чуттєвість

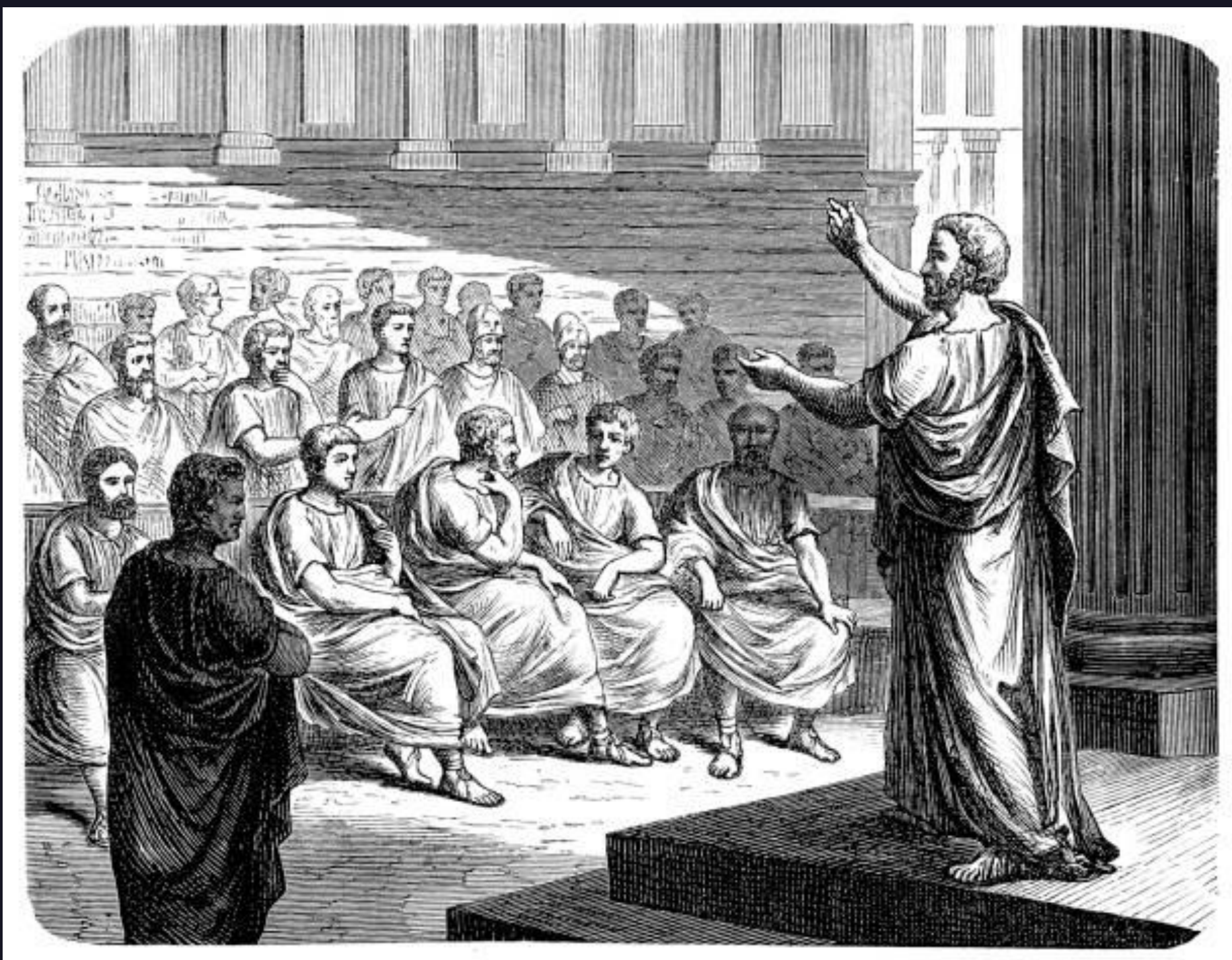

Створення світу

« Що Побажав, що б усі було гарно і що б ніщо по можливості не було дурно, бог подбав про усі видимі речі, що перебували не в спокої, але в нестрункому і безладному русі; він привів їх з безладдя в порядок, думаючи, що друге, безумовно, краще першого»...

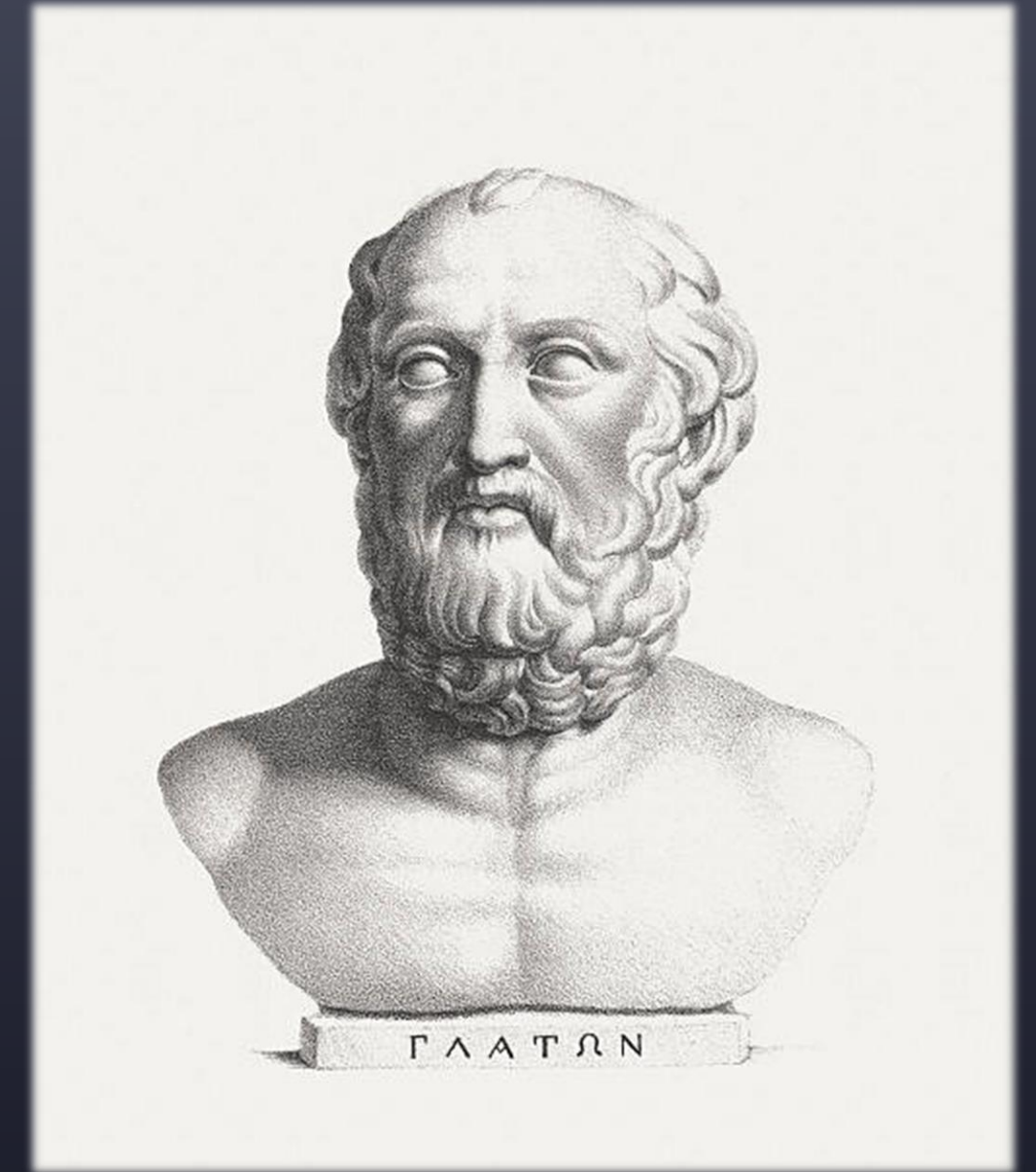
Державний устрій у розумінні Платона

Найбільш значимим для нас стала праця Платона присвячений державному ладу. По його теорії держава виникає тому, що людина як індивід не може забезпечити задоволення своїх головних потреб.

Соціально-політичним питанням присвячені декілька здобутків Платона:

Трактат "Держава";

Діалоги "Закони";

«Політик»

Історія Платона

Платон підрозділяє всі існуючі держави на чотири різновиди:

Тимократія

влада честолюбців, на думку Платона, ще зберегла риси "зробленого" ладу. У державі такого типу правителі і воїни були вільні від землеробських і ремісничих робіт.

Олігархія

В олігархічній державі уже мається чіткий поділ на багатих (правлячий клас) і бідних, котрі уможливають зовсім безтурботне життя правлячого класу. Розвиток олігархії, по теорії Платона, приводить до її переродження в демократію.

Демократія

Демократичний лад ще більш підсилює роз'єднаність бідних і багатих класів суспільства, виникають повстання, кровопролиття, боротьба за владу, що може привести до виникнення найгіршої державної системи - тиранії.

Тиранія

На думку Платона, якщо деяка дія робиться занадто сильно, то це приводить до протилежного результату. Так і тут: надлишок волі при демократії приводить до виникнення держави, що взагалі не має волі, що живе по примсі однієї людини - тирана.

